Nr. 8. Sierpień Rok 1928.

WIADOMOŚCI PARAFJALNE

RZESZOWSKIE

Miesiąc cudu nad Wisłą,

R. 1920 zapisał się w historji odrodzonej Polski krwawemi literami. Nawała bolszewików paląc, rabując, zarzynając niewinne ofiary, podstąpiła aż pod Warszawę. Tutaj dopiero około święta Wniebowzięcia N. P. Marji położenie wojsk zmienia się gruntownie. Bici, uciekający Polacy stają się raz po razu zwycięzcami, bolszewik wypędzony hen ucieka daleko do swego kraju!

W Polsce do tego czasu są dwa zdania co do tego zwycięstwa, zdanie niewierzących i zdanie wierzących.

Niewierzący zwycięstwo to przypisują tylko zbiegowi wypadków, trafnemu planowi wodzów polskich, męstwu armji polskiej, złem pociągnięciom armji nieprzyjacielskiej. Wierzący zaś Polacy to wszystko także przyznają, lecz widzą w tem i palec Boży, czyli błogosławieństwo Boże nad armją polską, a wiec przypisują je cudowi. Kto ma słuszność? Bez wątpienia wierzący. Bo choćby nie widzenie M. Boskiej w owych dniach przez pewne osoby, choćby nie bohaterska śmierć ks. Skorupki, który natchnął zapałem wojsko polskie, to skąd się wzięło to męstwo wojska przy ogólnem wyczerpaniu, przy ogólnem zniechęceniu, przy dwumiesięcznej ucieczce? Mogą sobie mówić i pisać niedowiarkowie, ale to zrobiła wiara w opiekę Bożą i pomoc Marji. Wszak w r. 1831 podobna była sytuacja wojsk polskich a mimo tego nastąpiło przegranie i wzięcie Warszawy! My więc wierzący katolicy Polacy będziemy ustawicznie dziękować Bogu za Cud nad Wisłą i miesiąc sierpień możemy nazwać miesiącem Cudu nad Wisłą.

W r. 1928 tem bardziej mamy sobie to przypomnieć. Bo acz od wschodu nie idą jeszcze zastępy bolszewickie, uzbrojone w nowożytną broń, ale idą inne zastępy, żydków bolszewickich i zatruwają serca i dusze polskie. Tworzą po wsiach i miastach tak zwane jaczejki. Wykorzystując biedę i nędzę polską z powodu straszliwej wojny, która się daje jeszcze dotychczas we wszystkich krajach odczuwać, wykorzystując lata nieurodzaju w Polsce, które nie przyczyniają się do poprawy gospodarstwa, wykorzystując niezgodę katolików polskich, nie umiejących się mimo listu ks. Biskupów, skupić pod jednym sztandarem katolickim, umią tak grać na nerwach Polaków, iż tym się zdaje, że jedynie bolszewizm potrafi bogatą zrobić Polskę.

Nie zastanawiającym się nad położeniem Rosji, gdzie zamiast pokoju, bogactwa, panuje głód nędza w gorszych rozmiarach, jak u nas w Polsce, choć Rosja tak wielkiem jest państwem, gdzie dalej sroży się najstraszniejsze prześladowanie religji, gdzie wyszydza się Boga, N. P. Marję, niszczy się wszelką myśl uczciwą, świętą, gdzie dzieci stają się w setkach tysięcy nędzarzami i ohydnymi przez grzechy nieczyste i choroby zbrodniarzami,

wsączają ci nieprzyjaciele Boga i ojczyzny jad niedowiarstwa w serca religijnych Polaków, jad nienawiści do drugich, mimo, że Jezus każe miłować; tak chcą tę Polskę miłą zrobić państwem szakali, i bandytów.

Ocknąć nam się trzeba jak najprędzej, trzeba się łączyć w zrzeszenia katolickie, trzeba pracować, kto zdolny do pracy, nad uświadomieniem katolickiem wszystskich stanów, a że wszelkie błogosławieństwo w pracy od Boga płynie, trzeba nam w tym miesiącu Cudu nad Wisłą modlić się do Królowej naszej Marji, aby ona była nam pomocą, nadzieją we wszelkiej zbożnej pracy.

Uświęćmy więc w ten sposób ten miesiąc sierpień ku pożytkowi dusz naszych i odrodzeniu moralnemu naszej ojczyzny ukochanej.

Kalendarz miesięczny.

Niedziele w sierpniu.

Dnia 5 przypada dziesiąta niedziela po Swiątkach, ewangelja przytacza opowieść P. Jezusa o faryzeuszu i celniku, a pokora celnika ma być przykładem dla nas. Dnia 12 przypada jedynasta niedziela po Swiątkach — ewangelja opowiada o uzdrowieniu głuchego niemowy przez dotknięcie się palcami uszu a śliną P. Jezusa języka chorego Oby P. Jezus i nam raczył swą łaską otworzyć uszy i język na słuchanie słowa Bożego. Dnia 19 przypada niedziela dwunasta po Swiątkach — ewangelja uczy nas miłować nieprzyjaciół tak, jak Samarytanin zajął się izraelitą, przez bandytów zranionym. Dnia 26 przypada trzynasta niedziela po Swiątkach — P. Jezus po uzdrowieniu dziesięciu trędowatych uczy nas, że wdzięczność za otrzymanie łaski jest obowiązkiem chrześcijańskim.

Swięto uroczyste Wniebowzięcia N. P. Marji czyli Matki Boskiej Zielnej przypada 15 sierpnia. W ewangelji przez pochwałę Marji uczy nas P. Jezus, jak ważną jest rzeczą troszczenie się o dobra duchowne.

Swięta kościelne sierpniu. Dnia 6-go Przemienienie P. Jezusa na górze Tabor; Dnia 10 św. Wawrzyńca męczennika; Dnia 16-go św. Joachima, ojca N. P. Marji; Dnia 17 św. Jacka, patrona Polski z zakonu OO. Dominikanów; Dnia 24 św. Bartłomieja apostoła.

Post ścisły oraz wstrzymywanie się od jedzenia mięsa przypada w wigilję Wniebowzięcia N. P. Marji dnia 14 sierpnia.

Komunikat o dniu eucharystycznym dekanalnym w Rzeszowie.

Dnia 18 czerwca b. r. zebrali się zaproszeni goście z całego dekanatu rzeszowskiego i utworzyli komitet, oraz uchwalili, aby w roku 1929 w maju i czerwcu odbył się dekanalny dzień eucharystyczny w Rzeszowie. Na czele komitetu stanął p. Jan Jędrzejowicz ze Staromieścia, zastępcami p Rożkiewicz, p. Arvayowa, ks. Cząstka i p. Kazimierz Dąbski z Nosówki, sekretarzem generalnym został ks. Tokarski, sekretarkami p. Czermińska i p. Węglowska. Organem komitetu mają być „Wiadomości parafjalne“ rzeszowskie oraz „Ziemia rzeszowska“.

Komitet postanowił wybrać 7 komisyj oraz uprosić do nich członków. I tak 1) do komisji propagandowo — ekonomicznej p. Panka, p. Gebharda, p. Marynowską, ks. Kisielewicza i p. Szczupaka, 2) do komisji organizacyjnej p. Dra Czarnka, p. Dra Friedricha, p. Gliwę, p. Grocholską, ks. Kobaka, p. Dra Niecia i p. Ruczkową. 3) do komisji odczytowej p. Dra Kijasa, ks. Cząstkę, ks. Koszałkę, p. Dra Liwę, p. Sosnowską, i p. Dyrektora Wilka 4) do komisji choralnej p. Łaszewskiego, p. Birnbacha, p. Budzynowskiego, p. Kulpińską,

p. Szeligową 5) do komisji adoracyjnej p. Szablowskiego, p: Czermińską i p. Dundaczkową, 6) do komisi urządzenia akademji p. Dra Ruczkę, p. Kamińskiego, p. Pańczaka, p. Ulewicza i p. Wołowca 7) do komisji miłosierdzia p. Chłapowską ze Słociny p. Tekielską, p. p. Kupkowskiego i p. Nalepę.

Ustalono dalej tymczasowy program uroczystości: w wigilję dnia o godz. 2 przyjęcie Najdostojniejszego Ks. Biskupa Nowaka, od godz. 4 — 6 posiedzenia sekcji, od 8-mej wieczór adoracja nocna w kościele parafjalnym, w sam dzień eucharystyczny od godz. 6-tej Msze św. i komunja św. we wszystkich kościołach, o godz. 9-tej Msza św. uroczysta z procesją, o godz. 3½ wiec eucharystyczny, o godz. 8-mej akademja.

Uchwalono następnie tymczasowy regulamin, oraz obowiązki każdej komisji. Każda komisja ma prawo kooptacji i ułożenia regulaminu. Cele każdej komisji są następujące: 1) komitet propagandowo-ekonomiczny ma ułożyć sposób propagandy w każdej gminie dekanatu rzeszowskiego, ma postarać się o rozmaite odznaki dla uczestników, ma postarać się w miarę możności o umieszczenie przybyłych na dzień eucharystyczny: 2) komisja organizacyjna ma złożyć właściwy program uroczystości oraz go przeprowadzić; 3) komisja odczytowa ma przygotować tematy na zebrania sekcyj, wiecu eucharystycznego, oraz wyszukać prelegentów. 4) Komisja choralna ma przygotować wszelkie śpiewy na uroczystość; 5) Komisja akademji ma ułożyć, przygotować, przeprowadzić program akademji; 6) Komisja, adoracyjna ma ułożyć i przygotować program nocnej adoracji 7) Komisja miłosierdzia ma zająć się akcją miłosierdzia w gminach dekanatu z okazji uroczystości.

Wydział Komitetu stanowi prezydjum, oraz przełożeni Komisji. Wszelkie uchwały komisyj zatwierdza cały Komitet.

O misjach katolickich.

Komunikat zjazdu ks. Biskupów polskich w Częstochowie roku bieżącego ogłasza, iż księża Biskupi chcą wzmóc akcję misyjną w Polsce. Nasz Zbawiciel, Jezus Chrystus, powiedział do apostołów odchodząc z ziemi: Idźcie i nauczajcie wszystkie narody. To obowiązek najważniejszy kościoła katolickiego, streszczający się w tem, że kapłani katolicy mają głosić naukę Chrystusa Pana w całym świecie, a wierni katolicy mają im w tem dopomagać. Tóż papieże wszystkich czasów czuwali nad misjami, wysyłali kapłanów w odległe kraje a wiernych zachęcali do pomagania im.

Przypatrzmy się temu bliżej. Do misyj potrzeba kapłanów, potrzeba więc powołań na misjonarzy, potrzeba wyuczyć ich spełniania tego cieżkiego obowiązku, potrzeba ich wysłać do krajów misyjnych i potrzeba ich tam utrzymywać! Wierni pomagają misjom, nie przeszkadzając dzieciom do obrania zawodu misjonarskiego, owszem i gdy mogą pomagają dzieciom pieniądzmi, aby się wyuczyły i potem aby ich wysłano, a nawet i tam jeszcze im pomagają, gdy mogą. Jeżeli chodzi o kształcenie misjonarzy, to w kościele katolickim rozmaite zakony a nawet w tym jedynie celu założone, ten obowiązek spełniają. Potrzebują jednak pomocy wszystkich wiernych. Są rodzice, którzy uważają za łaskę Bożą, gdy syn idzie na misje, albo córka do klasztoru misyjnego, ale nie mają pieniędzy na nie łożyć. Ten obowiązek więc spoczywa na wszystkich wiernych katolikach.

Kościół też potworzył rozmaite stowarzyszenia misyjne, aby temu zadaniu podołać. Członkowie sto-

warzyszeń mają obowiązek modlić się na intencję misyj oraz pomagać w razie możności ofiarą z pieniędzy. Wspomnimy tutaj o dwóch przedewszystkiem stowarzyszeniach. Największą opieką papieży cieszy się stowarzyszenie rozkrzewienia wiary. Do niego może należeć każdy katolik, który na tydzień składa 5 groszy na misje. Zwykle łączy się 10 osób, które w taki sposób tygodniowo składają 50 groszy i oddają proboszczowi, bo ten jest dyrektorem miejscowym stowarzyszenia. Proboszcz wysyła pieniądze diecezalnemu przełożonemu, a diecezalny przełożony przesyła je do Rzymu. Cały świat katolicki opasany jest członkami tego stowarzyszenia, są zaś kraje, jak Francja, Ameryka, które w szczególnieszy sposób się tą sprawą zajmują. Trzeba jednak zaznaczyć, że więcej dochodu na swoje misje wydobywają protestanci i inni heretycy, aniżeli katolicy. U nas w Polsce akcja stowarzyszenia rozkrzewienia wiary idzie bardzo powoli.

Prócz stowarzyszenia rozkrzewienia wiary jest jeszcze u nas w Polsce towarzystwo misyjne, które sobie wzięło za zadanie misje na wschodzie najbliższym. W parafji rzeszowskiej jest takie towarzystwo które rocznie około 200 zł. zbiera.

Trzeba sobie nam, katolikom przypomnieć ten ciężki obowiązek wspierania misyj katolickich. Wszelkie gadania przeciwne są tylko czczemi gadaniami, kto jest katolikiem i rozumie wielkość tego powołania, to gdy tylko może, wspiera misje groszem, a przynajmniej gorąco się modli o powołania misjonarskie i o rozrost misyj.

Przypomnienie zbawienne.

Matko katolicka! pamiętaj, że dziecię, to Błogosławieństwo Boże, nie wolno ci więc pod klątwą przeszkadzać urodzeniu! Dziecię narodzone ochrzcij jaknajprędzej, bo Bóg w razie śmierci dziecka bez chrztu, z rąk twych duszy jego dopominać się będzie. Za największą sprawę uważaj jego wychowanie i to wychowanie dla Boga, dla kościoła katolickiego, dla ojczyzny a na ostatku dopiero dla siebie.

Dziewico katolicka i młodzieńcze katoliku! Zamierzacie wstąpić do stanu małżeńskiego, to pamiętajcie, że rzecz to największej wagi, a więc nie można jej brać lekko i bez Boga! Wszak do tego stanu macie wejść przez święty sakrament małżeństwa, a więc trzeba się dobrze zastanowić. Nieprzyjaciele kościoła chcą ślubów cywilnych, chcą rozwodów, ale nie tędy droga. to tylko droga do znieprawienia rodzin katolickich i całego narodu polskiego.

Katolicy! Zapiszcie się na członków Związku katolicko-społecznego i do katolickich związków zawodowych! Pamiętajcie o kościele parafjalnym i odkładajcie zawsze parę groszy na jego odnowienie! Popierajcie wszelkie katolickie zakłady i stowarzyszenia! Przystępujcie często i pobożnie do Komunji św.! W niedzielę nigdy nie opuszczajcie Mszy św.! Posty zachowujcie! Religję i kapłanów czcijcie i szanujcie i nie pozwalajcie im uwłaczać!

Modlitwa o nawrócenie żydów.

Boże dobroci i Ojcze miłosierdzia przez Niepokalane Serce Najświętszej Marji Panny i za wstawieniem się świętych Patrjarchów i Apostołów błagamy Cię wejrzyj okiem miłosierdzia na resztki ludu izraelskiego i spraw, aby poznawszy naszego jedynego Zbawcę, Jezusa Chrystusa, stali się uczestnikami nieocenionych łask odkupienia.. Ojcze, odpuść im, bo nie wiedzą co czynią.

Za pozwoleniem Ordynarjatu biskupiego Ł. O. wPrzemyślu z dnia 22/12 1919 L. 6659
Wydawca i odpowiedzialny redaktor: KS. MICHAŁ TOKARSKI.
Nakładem Ks. Michała Tokarskiego. — Z Drukarni Udziałowej w Rzeszowie.